

بررسی عوامل مؤثر بر فضای پیادهراه‌ها به منظور ارتقای تعاملات

اجتماعی (نمونه موردی: پیادهراه حافظیه شیراز)

کارشناسی حسابداری، دانشگاه پیام نور، بندر گناوه، ایران

سعید شایانی*

چکیده

فضاهای عمومی مهم‌ترین بخش شهر را تشکیل می‌دهند. یکی از این فضاهای پیادهراه‌ها هستند. پیادهراه محل تجلی حیات مدنی شهر و محل رخداد واقعی و فعالیت‌های اجتماعی شهروندان در زندگی و حیات شهری است؛ از این‌رو شناسایی عوامل مؤثر بر فضای پیادهراه‌ها و طراحی مناسب و گسترش آن‌ها باعث غنی‌تر شدن زندگی و تعاملات اجتماعی می‌شود. یکی از عواملی که می‌تواند باعث افزایش سطح تعاملات شود، حرکت عابر پیاده در فضای شهری است. پژوهش پیش رو تعاملات اجتماعی را نقطه اشتراک طراحی شهری معرفی می‌کند و تلاش می‌کند با رویکرد کیفی (پدیدارشناسی) و به روش مطالعات کتابخانه‌ای عوامل مؤثر بر این فضا را با رویکرد تعاملات اجتماعی به دست آورد. نمونه بررسی شده پیادهراه حافظیه است که تحلیل آن بر اساس شاخص‌هایی که در مبانی نظری به دست آورده‌ایم، انجام شده است.

واژه‌های کلیدی: فضای عمومی، پیادهراه، تعاملات اجتماعی، حافظیه شیراز.

۱. مقدمه

طی سه دهه اخیر در پی حاد شدن مشکلات شهری، جنبش گستردگایی در برابر حرکت موتوری و کاهش تحرکات پیاده در جهان پدید آمد و سبب گسترش فضاهای پیاده در کشورهای پیشرفته شد؛ مشکلاتی همچون آلودگی‌های زیست محیطی، دشواری‌های آمدوشد، نامنی راهها، بحران مراکز شهرها و افت کیفیت فضاهای شهری، مشکلات خرید و دسترسی به خدمات، افزایش فشارهای روانی و مواردی از این‌دست. جنبش مذکور توجه جدی طراحان و برنامه‌ریزان شهری را برانگیخته است. معابر پیاده یا پیاده‌راه‌ها نقش اجتماعی فراوانی دارند و تسلط کامل در آن‌ها با عابر پیاده است. این معابر می‌توانند به صورت کوچه، بازار، بازارچه، مسیری در میدان، پارک یا فضای مجمع‌الجزئی‌ها شکل بگیرند و بستری را برای گذران اوقات فراغت شهروندان فراهم آورند (مرتضوی، ۱۳۹۰: ۱۹). پیاده‌راه‌ها بخشی از فضاهای شهری‌اند که عمدتاً به دلیل دارا بودن برخی پتانسیل‌های خاص در تمام ساعت شبانه‌روز یا بخشی از آن کاملاً بر روی حرکت سواره بسته می‌شوند و به طور کامل به حرکت عابرین پیاده اختصاص می‌یابند. تقریباً تمامی صاحب‌نظران اتفاق نظر دارند که جنبه اجتماعی ایجاد و توسعه پیاده‌راه‌ها اهمیت فراوانی دارد. در واقع می‌توان فلسفه وجودی این فضای شهری پیاده‌مدار را نه صرفاً عملکردی فیزیکی و ارتباطی و با تثبیت و تقویت برخی از کاربری‌ها و مقوله‌های اقتصادی، بلکه گسترش ارتباط و تعاملات اجتماعی و ایجاد مقیاس انسانی در عرصه عمومی برشمرد؛ از این‌رو در این پژوهش با بررسی عوامل مؤثر بر فضای پیاده‌راه‌ها به دنبال ارتقای تعاملات اجتماعی در این فضاهای بعنوان مؤثرترین عامل در حضور شهروندان در این فضاهای است.

۲. پیشینه پژوهش

از میان اندیشمندان تأثیرگذار بر پیاده‌راه‌ها، جیکوبز با انتقاد از تفکر مدرنیستی در رابطه با خیابان، بر اهمیت پیاده‌راه‌ها تأکید دارد. گوردن کالن نیز در کتاب منظر شهری به تأیید جیکوبز و بر خلاف نظر معماران مدرنیست، محیط شهری را در صورتی مطلوب می‌داند که حضور انسان به صورت پیاده در شهرها ممکن و مقیاس شهرها نیز مقیاس انسانی باشد (کالن، ۱۳۷۷).

راب کریر (۱۹۷۹) در کتاب «فضای شهری» ساختار شهر را متشکل از خیابان و میدان می‌داند و بر نقش اجتماعی خیابان و نظارت اجتماعی ای که مردم در خیابان دارند، توجه بیشتری می‌کند. او به لزوم نمازی جداره‌های خیابان و رعایت مقیاس انسانی در فضای خیابان نیز توجه می‌کند. وی معتقد به اهمیت ارزش‌های کلاسیک سنتی در کنار نیازهای معاصر بوده و از مخالفان شهرسازی مدرن است. درنهایت می‌توان گفت پیاده‌راه‌ها محل حضور همه شهروندان و تعاملات اجتماعی آنان در زندگی

جمعی‌شان است. این فضاهای در مقیاس همه شهر عمل کرده و پذیرای گروه‌های مختلفی از شهروندان هستند و علاوه بر نقش ارتباطی و دسترسی، مکانی امن و راحت برای تماس اجتماعی، گردش، تماشا و ... فراهم می‌آورند (ملک، ۱۳۸۵).

به عقیده پاکزاد (۱۳۸۶)، پیاده‌مدار بودن فضای تواند زندگی و سرزنشگی را به مناطق مرکزی شهر بیاورد و مردم را تشویق به حضور داولطلبانه در شهر کند که باعث ارتقای سطح اقتصادی، اجتماعی، بهداشتی و نیز بهبود کیفیت زیست‌محیطی منطقه یا شهر می‌شود. در پیاده‌راه‌ها، آزادی عمل انسان پیاده برای توقف، مکث، تغییر جهت و تماس مستقیم با دیگران بسیار زیاد است؛ از این‌رو شهروندان به تدریج به حضور در شهر و انجام فعالیت‌های مدنی عادت کرده و زمان بیشتری را در فضای شهر می‌گذرانند.

۳. اهداف تحقیق:

- ۳.۱. ارائه راهکارهایی مؤثر به منظور مناسبسازی شهر در راستای افزایش میزان تعاملات اجتماعی شهروندان، با ارائه خطمسی‌هایی برای ارتقای کیفی پیاده‌راه‌ها؛
- ۳.۲. شناسایی و تبیین عوامل مؤثر بر کیفیت پیاده‌راه‌ها؛
- ۳.۳. ارائه راهکارهایی برای ارتقای سطح کیفی تعاملات اجتماعی در پیاده‌راه‌ها.

۴. روش تحقیق

برای دستیابی به هدف تحقیق یا به عبارت دیگر پاسخ به سوالات، با توجه به کاربردی بودن ماهیت موضوع، از روش جمع‌آوری اطلاعات به صورت کتابخانه‌ای شامل بررسی و تجزیه و تحلیل مفاد کتب فارسی و مقالات استفاده شده است و روش تحقیق توصیفی تحلیلی است؛ زیرا با توجه به موضوع اصلی تحقیق، توضیح نظاممند، عینی و واقعی مدنظر است؛ اما به لحاظ بررسی تئوری و نظری، روش کتابخانه‌ای است.

۵. بیان مسئله

پیاده‌راه‌ها معابری با بیشترین حد نقش اجتماعی‌اند که در آن‌ها تسلط کامل با عابر پیاده است و از وسائل نقلیه موتوری تنها به منظور سرویس‌دهی به زندگی جاری در معابر استفاده می‌شود. پیاده‌راه‌ها ابزاری برای بروز فعالیت جمعی هستند (پاکزاد، ۱۳۸۶). در این مورد پتانسیل یک مکان برای استفاده افراد پیاده میزان مطلوبیت محیط مصنوع برای حضور مردم، زندگی، خرید، ملاقات، گذران اوقات و لذت بردن از آن

در یک پهنه است (وحدت، ۱۳۹۲). پهنه پیاده مکانی است که ساکنان آن با آسودگی و توانایی می‌توانند امنیت، راحتی، تناسب و جذابیت در پیاده‌روی را نه تنها در هنگام فراغت بلکه در استفاده از تجهیزات و آمدوشد نیز احساس کنند (انجمن شهرسازی آمریکا، ۱۳۸۷). امروزه ضرورت رویکرد مجدد به حرکت پیاده به عنوان سالم‌ترین روش حمل و نقل شهری، توجه جدی مدیران شهری را به خود معطوف کرده است و مدیران آن را سرلوحة برنامه کاری خود قرار داده‌اند.

۶. مبانی نظری

۱. پیشینه موضوع

حرکت پیاده طبیعی‌ترین و ضروری‌ترین شکل جابجایی انسان در محیط است و پیاده‌روی هنوز مهم‌ترین امکان برای مشاهده مکان‌ها، فعالیت‌ها و احساس شور و تحرک زندگی و کشف ارزش‌ها و جاذبه‌های نهفته در محیط است (پاکزاد، ۱۳۸۳). دو ویژگی عابر پیاده باعث تمایز نحوه حرکت او از سایر انواع ترددات می‌شود: انعطاف‌پذیری و خودتنظیمی نسبتاً سریع (کنف لآخر، ۱۳۸۱). پیاده‌روی دارای اهمیت اساسی در ادراک هویت فضایی، احساس تعلق به محیط و دریافت کیفیت‌های محیطی است. چهره شهر بیشتر از طریق گام زدن در فضای شهری احساس می‌شود. به‌طور کلی می‌توان حرکت پیاده را به هفت فعالیت مختلف تقسیم کرد که عبارت‌اند از قدم زدن، ایستادن، نشستن، دراز کشیدن، دویدن، بازی کردن و تماشا کردن (شفیعی، ۱۳۸۰).

۲. اندیشه‌های تأثیرگذار بر پیاده‌راه‌ها

از میان اندیشمندان تأثیرگذار بر پیاده‌راه‌ها، جیکوبز با انتقاد از تفکر مدرنیستی در رابطه با خیابان، بر اهمیت پیاده‌راه‌ها تأکید دارد. گوردن کالن نیز در کتاب منظر شهری به تأیید جیکوبز و برخلاف نظر معماران مدرنیست، محیط شهری را در صورتی مطلوب می‌داند که حضور انسان به‌صورت پیاده در شهرها ممکن و مقیاس شهرها نیز مقیاس انسانی باشد (کالن، ۱۳۷۷). راب کریر (۱۹۷۹) در کتاب فضای شهری، ساختار شهر را مشکل خیابان و میدان می‌داند و بر نقش اجتماعی خیابان و نظارت اجتماعی‌ای که مردم در خیابان دارند، توجه بیشتری می‌کند. او به لزوم نمازی جداره‌های خیابان و رعایت مقیاس انسانی در فضای خیابان نیز توجه می‌کند. وی معتقد به اهمیت ارزش‌های کلاسیک سنتی در کنار نیازهای معاصر است و از مخالفان شهرسازی مدرن است. درنهایت می‌توان گفت پیاده‌راه‌ها محل حضور همه شهروندان و مشارکت آنان در زندگی جمعی‌شان است. این فضاهای در مقیاس همه شهر عمل کرده و پذیرای گروه‌های مختلفی از شهروندان هستند و علاوه بر نقش ارتباطی و دسترسی، مکانی امن و راحت

برای تماس اجتماعی، گردش، تماشا و ... فراهم می آورند. در این راستا، کاربردهای پیاده راه ها از دید اندیشمندان به شرح ذیل است: پیاده راه ابزاری برای بهبود اقتصاد شهری، سلامت اجتماعی و کیفیت زیست محیطی محسوب می شود. به تعبیر دیگر پیاده راه ها در فضای شهری، مکان هایی برای تقویت ارتباط، فعال بودن حواس غیر بصری، درک محیط از طریق حواس و تجدید حیات مدنی مراکز شهری هستند (ملک، ۱۳۸۵). به عقیده پاکزاد (۱۳۸۶)، پیاده مدار بودن فضا می تواند زندگی و سرزنشگی را به مناطق مرکزی شهر بیاورد و مردم را تشویق به حضور داوطلبانه در شهر کند که باعث ارتقای سطح اقتصادی، اجتماعی، بهداشتی و نیز بهبود کیفیت زیست محیطی منطقه یا شهر می شود. در پیاده راه ها آزادی عمل انسان پیاده برای توقف، مکث، تغییر جهت و تماس مستقیم با دیگران بسیار زیاد است؛ از این رو شهروندان به تدریج به حضور در شهر و انجام فعالیت های مدنی عادت کرده و زمان بیشتری را در فضاهای شهری می گذرانند. جدول زیر ایده های مهم ترین نظریه پردازان با تأکید بر حرکت در فضای شهری و گسترش پیاده مداری را نشان می دهد.

جدول ۱: نظریه پردازان و مفاهیم مؤثر بر پیاده مداری. (مأخذ: کاشانی جو، ۱۳۸۹)

ردیف	نظریه پرداز	سال	عنوان متن نظریه	مفاهیم کلیدی
۱	تونی گارنبیه	۱۹۱۷	شهر صنعتی	حافظت آب و هوایی پیاده راه ها، عبور پیاده راه از درون فضاهای سبز
۲	اشپرای رگن	۱۹۶۰	معماری شهرک و شهرک ها	پیاده روی ایجاد کننده بیشترین سطح تماس با یک مکان شهری
۳	لارنس هالبرین	۱۹۶۸	نيوبورک: مطالعه ای بر کیفیت، شخصیت ویژه و معنای فضای باز در طراحی شهری	اولویت حرکت پیاده در فضای شهری، افزایش کیفیت پیاده روی
۴	ادموند بیکن	۱۹۶۸	طراحی شهرها	نظم های حرکتی عامل پیونددارندۀ کل شهر، حرکت پیوسته عامل تجربه فضا
۵	هیلیر	۱۹۹۶	تحلیل چیدمان فضا	ارتباط میان حرکت (عمدتاً پیاده) و وضعیت فضاهای شهری
۶	مایکل ای آرث	۱۹۹۹	نو پیاده گرایی	تمرکز بر کاهش یا حذف اتومبیل در فضای شهری

۶.۳. تعاملات اجتماعی در طراحی شهری

طراحی شهری علم، دانش و حرفه‌ای است که طی فرآیندی به ساماندهی یا ارتقای کیفیت فضاهای شهری همگانی- بیرونی می‌پردازد. در این تعریف سه مقولهٔ فرایند، کیفیت و فضای شهری اهمیت دارند. فضای شهری آن بخش از فضای باز همگانی بیرونی را در بر می‌گیرد که در آن تعاملات اجتماعی رخ می‌دهد. لیچ در این باره می‌گوید:

«در این فضا فرصت آن وجود دارد که برخی مرزهای اجتماعی شکسته شوند و برخوردهای از پیش تدوین نیافته به وقوع بپیوندد و افراد در بک محیط اجتماعی جدید با هم اختلاط یابند» (Lynch, ۱۹۷۲)

در تعریف فضای شهری سه ویژگی برای این فضا مشخص شده است که عبارت‌اند از باز بودن، همگانی بودن و دارای تعاملات اجتماعی بودن. درواقع فضایی را می‌توان به عنوان فضای شهری در نظر گرفت که حداقل یک طرف آن باز باشد و فرصت حضور برای همه افراد جامعه به‌طور یکسان در آن وجود داشته باشد و از همه مهم‌تر باید دارای تعاملات اجتماعی باشد. یکی از این‌گونه فضاهای شهری، پیاده‌راه‌ها هستند که این‌گونه تعریف می‌شوند: پیاده‌راه یا خیابان پیاده، خیابانی منفرد و مجزا است که آمدوشد خودرو از آن حذف شده است؛ به عبارت دیگر در این مسیر آمدوشد غیر موتوری اولویت مطلق دارد. البته خودروهای خاص (آتش‌نشانی، اورژانس و پلیس) در موقع اضطراری به آن دسترسی دارند و وسائل نقلیهٔ خدماتی و حمل بار نیز طی ساعتی خاص مجاز به تردد در آن‌ها هستند (Brambilla and Longo, ۱۹۹۷). پیاده‌راه‌ها، معابری با بیشترین حد تعاملات اجتماعی هستند که در آن‌ها تسلط کامل با عابر پیاده است و از وسائل نقلیهٔ موتوری تنها به منظور سرویس‌دهی به زندگی جاری در معتبر استفاده می‌شود (پاکزاد، ۱۳۸۵).

۶.۴. معیارهای ارزیابی پیاده‌راه‌ها

ضروری است بیش از هر چیزی توجه شود مکان‌یابی و طراحی پیاده‌راه‌ها ابعاد مختلفی را در بر می‌گیرد. در این روند، علاوه بر شهرسازان و طراحان محیط، همواره جامعه‌شناسان و متکران اجتماعی نیز نقش مؤثری دارند. برنامه‌ریزی و طراحی پیاده‌راه، صرفاً محدود به جنبهٔ کالبدی یا ترافیکی نمی‌شود، بلکه با اهداف وسیع اجتماعی و فرهنگی همراه است. در این پژوهش به منظور بررسی دقیق‌تر موضوع، چهار بعدی «اجتماعی‌اقتصادی، کالبدی‌فضایی، دسترسی و ترافیک و طراحی شهری» برای معرفی شاخص‌ها و معیارها در نظر گرفته شده است که در ادامه به آن‌ها اشاره می‌شود.

۶.۴.۱ معیارهای اجتماعی اقتصادی

از جمله مهم‌ترین جاذبه‌های اجتماعی اقتصادی پیاده راه‌ها، برگزاری نمایشگاه‌های فصلی و ارائه آثار هنری یا اجرای نمایش خیابانی و نظایر این‌ها به منظور ایجاد شادابی، نشاط اجتماعی، پویایی و جذابیت فضایی است (مرتضوی، ۱۳۹۰). بعلاوه، احداث پیاده راه‌ها عمدتاً با قرارگیری در امتداد نقاط جاذب فرهنگی و تاریخی، به تقویت زندگی اجتماعی و فرهنگی می‌انجامد. از دیگر شاخص‌های مهم در مقوله اجتماعی و اقتصادی، غلبه فرهنگ پیاده روى و نيز ميزان ايمني و امنيت در خيaban (معيني، ۱۳۸۵) و فعالیت ۲۴ ساعته فضای شهری است.

۶.۴.۲ معیارهای عملکردی

از دیدگاه عملکردی، ساماندهی پیاده راه‌ها از عوامل مؤثر در رونق مرکز خرد هفروشی سنتی و جدید و دسترسی آسان به خدمات جزئی، ولی ضروری روزمره محسوب می‌شود (مهديزاده، ۱۳۷۹). وجود کاربری‌های مختلط تجاری و مسکونی شرط اصلی برای فعالیت ۲۴ ساعته پیاده راه‌ها به عنوان فضاهای شهری است و در این زمینه به خصوص باید به استقرار خرد هفروشی‌ها در طبقات اول و کاربری‌های مسکونی در طبقات بالا تأکید کرد. وجود مغازه‌های تجاری، دستفروشان، رستوران‌ها و کافه‌تریاها نیز برای ایجاد جذابیت و افزایش سرزندگی و تنوع محیط (مرتضوی، ۱۳۹۰) ضروری است.

۶.۴.۳ معیارهای ترافیک و دسترسی

در خصوص ترافیک و دسترسی سفرهای پیاده باید در تعامل با سفرهای سواره برنامه‌ریزی شود. بدون حضور فرد پیاده، مسلماً دیگر انواع تردددها بی‌معناست؛ بنابراین تردد پیاده باید لزوم برنامه‌ریزی برای انواع دیگر تردددها را فراهم سازد و در برنامه‌ریزی حمل و نقل درون شهری نیز در اولویت قرار گیرد. بعلاوه، مسیرهای پیاده باید به صورت شبکه‌ای به هم پیوسته باشند و تمامی فعالیت‌های شهری را به یکدیگر متصل سازند (قریب، ۱۳۸۳). بدین ترتیب، احداث ایستگاه‌های تاکسی و محل توقف اتومبیل برای سوار و پیاده کردن مسافران در نزدیکی گذرگاه عابران پیاده، ضروری است. افزون بر این‌ها، طرح پیاده راه نباید باعث به وجود آمدن تراکم ترافیک در دیگر قسمت‌های منطقه مرکزی تجاری شود (پاکزاد، ۱۳۸۴). کارمونا و همکارانش شاخص‌هایی را بدین منظور بر می‌شمارند؛ از آن جمله هم‌جواری، برقراری ارتباط، راحت بودن، قابلیت دسترسی، خوانا بودن، قابلیت پیاده روى، قابلیت اعتماد، پیوستگی و نظایر این‌ها. این شاخص‌ها را می‌توان با آمارهای ترافیکی، سهم گونه‌های حمل و نقل، استفاده از حمل و نقل عمومی، فعالیت پیاده و الگوی استفاده از پارکینگ سنجید (Carmona et al., ۲۰۰۳).

۶.۴.۴ معیارهای طراحی شهری در پیاده‌روها

در طراحی شهری نکاتی چون ایجاد کف سازی مناسب، توجه به خط آسمان و طراحی بدنها و محیط اطراف، می‌تواند کیفیت مسیر را ارتقا بخشد. برای جلوگیری از یکنواختی مسیر، ایجاد نقاط مکث ضروری است. مبلمان شهری مشتمل بر دخان، تجهیزات خیابانی، تأسیسات فواردها و چراغ‌های تزئینی، نیز در طراحی پیاده‌راه نقش مؤثری دارد (Uhlig, ۱۹۷۹). به وجود آوردن مکان‌هایی برای نشستن، نصب چراغ‌های روشنایی مناسب، احداث سرویس‌های بهداشتی عمومی و نظایر این‌ها جزو عناصر لازم برای طراحی ماهرانه مسیر هستند. به علاوه ایجاد سیستم جهت‌یابی روشن و واضح، ولی بدون مزاحمت، می‌تواند طراحی مسیر را تکمیل کند (قریب، ۱۳۸۳). توجه به پیامدهای اقليمی در پیاده‌رهای آلودگی زیستمحیطی، نقش پوشش گیاهی و مانند این‌ها (مهدیزاده، ۱۳۷۹) نیز در این کار ضروری است.

نظریات بررسی شده در خصوص معیارها و شاخص‌های ارزیابی، حاکی از تنوع دیدگاه‌ها و ابعاد مختلف موضوع در این زمینه است. به همین دلیل در این بخش سعی شده است از طریق جمع‌بندی دیدگاه‌های موجود، شاخص‌های اصلی برای انجام ارزیابی تدوین شود. معیارهای ارزیابی در چهار بعد اجتماعی‌اقتصادی، کالبدی‌فضایی، دسترسی و ترافیک و طراحی شهری معرفی شده و جمع‌بندی آن‌ها در جدول شماره ۲ نشان داده شده است.

جدول ۲: نظریات بررسی شده در خصوص معیارها و شاخص‌های ارزیابی پیاده‌راه‌ها

ابعاد	معیارها	منابع تأییدکننده	شاخص‌ها	ابزار ارزیابی
اجتماعی اقتصادی	۱. برگزاری نمایشگاه، جشنواره، ارائه آثار هنری، نمایش خیابانی و مانند این‌ها.	۱۳۹۰، Carmona, ۲۰۰۳ et al	برگزاری مراسم خاص فرهنگی و مذهبی	اصحابه
	۲. امکان عبور از خیابان با امنیت لازم و کمترین ریسک	۱۳۸۵، Fruin, ۲۰۰۴	برنامه‌های سرگرم‌کننده، همچون نمایش خیابانی با ارائه آثار هنری	بازدید / مصاحبه
	۳. اهمیت نقش فرهنگ	کاشانی جو، ۱۳۸۹	میزان جرم و جنایت و مزاحمت‌های خیابانی	پرسشنامه / مصاحبه
	۴. فعالیت ۲۴ ساعته		عادت نداشتن به پیاده‌روی	بازدید / مصاحبه
	۵. توجه به نقاط دارای جاذبه فرهنگی، تاریخی		جانایی ساختمان مهم شهری	بازدید
	۶. مشارکت ساکنان و کارکنان محدوده پیاده		جانایی ساختمان مهم شهری	بازدید
	۷. عبور پیاده‌راه از کنار عناصر مهم تاریخی فرهنگی و میزان اتصال و به هم پیوستگی آن‌ها از طریق مسیر		عبور پیاده‌راه از کنار عناصر مهم تاریخی فرهنگی و میزان اتصال و به هم پیوستگی آن‌ها از طریق مسیر	بازدید

ابزار ارزیابی	شاخص ها	منابع تأیید کننده	معیارها	ابعاد
صاحبه / پرسشنامه	وجود کاربری های مسکونی تراکم زیاد مسکونی	معینی، ۱۳۸۵ کاشانی جو، ۱۳۸۹	۱. وجود کاربری های مختلف تجاری مسکونی	
صاحبه / بازدید	تنوع در مغازه ها	مرتضوی، ۱۳۹۰ معینی، ۱۳۸۵ پاکزاد، ۱۳۸۴	۲. وجود تنوع در ارائه خدمات تجاری و نفریحی، مانند خرده فروشی، رستوران و کافه تریا	کالبدی فضا بی
	وجود رستوران و تریا			
	حضور دست فروشان			
	استقرار کاربری های خدماتی برای گذراندن اوقات فراغت			
	پیش بینی کاربری های خدماتی که متضمن تداوم حضور شهروندان در پیاده راه باشد			
	تعدد حضور عابران پیاده			
صاحبه / بازدید	ممنوع کردن خرده فروشی های بزرگ اندازه	کاشانی جو، ۱۳۸۹	۳. وجود تعداد زیاد عابران ۴. وجود بنگاه های تجاری مناسب	
پرسشنامه / بازدید	در نظر گرفتن میزان هم جواری و اتصال محدوده پیاده با کاربری های عمده شهری و منطقه جاذب	سلطانی و پیرزی، ۱۳۹۲	۵. مکان بابی پیاده راه ها به طرزی مرتبط با کاربری های جاذب شهری	
پرسشنامه / بازدید	دسترسی به حمل و نقل عمومی (سطح، نوع، فاصله تا ایستگاه)			
بازدید / مصاحبه	تأمین پارکینگ خارج از سواره رو			
بازدید / مصاحبه	احداث ایستگاه تاکسی و محل توقف اتومبیل برای سوار و پیاده کردن مسافران در نزدیکی گذر عبر پیاده	قریب، ۱۳۸۳ معینی، ۱۳۸۵ پاکزاد، ۱۳۸۴	۱. برنامه ریزی پیاده در تعامل با گونه های دیگر حمل و نقل	دسترسی و Traffیک
پرسشنامه / مصاحبه	استفاده از دوچرخه، تراموا و مانند این ها با هدف افزایش سرعت جابجایی			
پرسشنامه / بازدید	پیوستگی مسیر	قریب، ۱۳۸۳ معینی، ۱۳۸۵ Southworth، ۲۰۰۳	۲. پیوستگی شبکه پیاده	

ابعاد	معیارها	منابع تأییدکننده	شاخص‌ها	ابزار ارزیابی
	۳. پرهیز از ایجاد اختلال ترافیکی	۱۳۸۵، ۱۳۸۵ پاکزاد	توجه به این نکته که پیاده‌راه باعث ایجاد تراکم ترافیک در دیگر قسمت‌های منطقه مرکزی تجاری نشود	بازدید / مصاحبه
	۴. دسترسی سواره خدماتی و اضطراری	کاشانی جو، ۱۳۸۹	میزان نفوذپذیری و دسترسی انواع ماشین‌های خدماتی و اضطراری	بازدید / مصاحبه
	۱. طراحی مناسب مسیرها	عباس‌زاده، ۱۳۹۳	پرهیز از اختلاف سطح در مسیر	بازدید
			کفسازی مناسب	بازدید
			توجه به افراد کم‌توان جسمی و حرکتی در طراحی مسیر	بازدید
طراحی شهری	۲. تأمین میلمان شهری مناسب	قریب، ۱۳۸۳، مرتضوی، ۱۳۹۰، معینی، ۱۳۸۵	مکان مناسب برای نشستن	پرسشنامه / بازدید
	۳. تأمین خدمات بهداشتی		روشنایی مناسب	پرسشنامه / بازدید
	۴. محافظت در برابر آب و هوای	کاشانی جو، ۱۳۸۹	وجود سرویس بهداشتی	پرسشنامه
			وجود سطل زباله	پرسشنامه
			تأمین سایه‌بان، حفاظات‌ای گذرهای سرپوشیده در نمای جلویی ساختمان‌ها در امتداد پیاده‌راه	بازدید / پرسشنامه
	۵. ایجاد تنوع در کالبد مسیر	پاکزاد، ۱۳۸۴	استفاده از مصالح متنوع در عین وحدت	بازدید
	۶. مقیاس انسانی مسیر	کاشانی جو، ۱۳۸۹	به کارگیری فرم‌های متنوع با ریتم‌های گوناگون در جداره	بازدید / مصاحبه
			ایجاد نقاط مکث و توقف	بازدید
			ساختمان‌های بدنه ۲ تا ۵ طبقه	مصطفی

مأخذ: نگارندهان

۷. بررسی وضع موجود محور پیاده حافظه شیراز

۷.۱. شهر شیراز و محور حافظه

شهر شیراز دیرزمانی است پذیرای گردشگران از نقاط مختلف کشور، بهویژه در هنگام تعطیلات نوروزی است. دیدار از مجموعه‌ها و بنایهای تاریخی و لذت بردن از فضاهای شهری دلایل اصلی اهمیت شهر شیراز نزد گردشگران داخلی و خارجی است. به اعتقاد سرکولین بوچان در کتاب ترافیک در شهرها به سال ۱۹۶۳ شرایطی که فرد بتواند با آزادی کامل در محیط شهری گام بردارد و به اطراف بنگرد، مهم‌ترین نشانه کیفیت تمدن آن محیط به شمار می‌رود. به طور کلی حرکت پیاده طبیعی‌ترین، قدیمی‌ترین و ضروری‌ترین شکل جابه‌جایی انسان در محیط است. پیاده‌روی هنوز مهم‌ترین امکان برای مشاهده مکان‌ها، فعالیت‌ها و احساس شور و تحرک زندگی است. پیاده‌روی دارای اهمیت اساسی در ادراک هویت فضایی، احساس تعلق به محیط و دریافت کیفیت‌های محیطی است. سیماهای شهر از طریق گام زدن در فضای شهری، بهویژه در نزد گردشگران و بازدیدکنندگان بافت مرکزی شهرها بیشتر احساس می‌شود. از نقش‌های مهمی که پیاده‌راه‌ها اینا می‌کنند احیای بافت‌های تاریخی بهوسیله حذف احیا می‌شود. محور پیاده حافظه این ویژگی را دارد. یکی از اهداف مدیریت شهری همواره تسهیل و ساماندهی عبور مرور بازدیدکنندگان از اماکن تاریخی و فرهنگی شهر است. اختصاص مسیرهای پیاده گردشگران یکی از روش‌هایی است که منجر به افزایش تعاملات اجتماعی، سرزنشگی و ارتقای اینمی عبور مرور بازدیدکنندگان اماکن تاریخی و فرهنگی اجتماعی شهر است. پیاده‌راه‌ها بنا بر قابلیت چند عملکردی خود از ابعاد گوناگون بهداشتی، حمل و نقلی، زیست‌محیطی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی در ایجاد تعاملات اجتماعی برخوردار هستند.

اجرای طرح پیاده راه سازی محور حافظیه شیراز در سال ۱۳۹۱ و اتمام آن در سال ۱۳۹۲

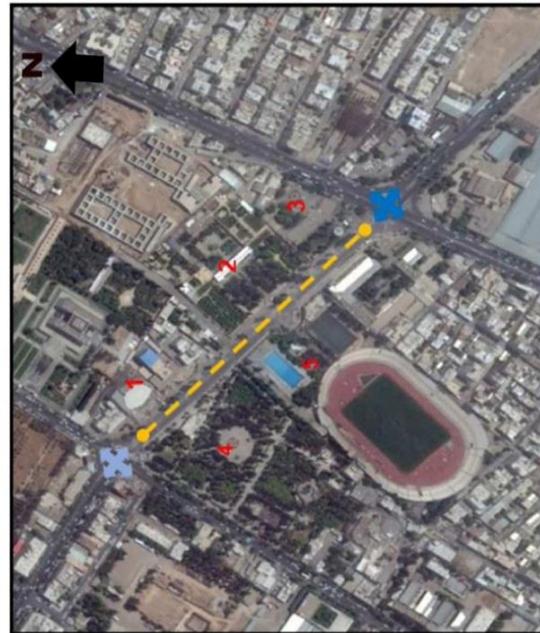

تصویر ۱: اجرای طرح محور پیاده راه حافظیه

تصویر ۲: تصویر پانوراما از محور پیاده حافظیه

پیاده راه حافظیه شیراز محور موصلاتی اختصاص یافته به حرکت پیاده است. این محور نقش مهمی در جذب گردشگر و ایجاد فضای شهری متنوع و باکیفیت در سطح شهر به منظور برقراری تعاملات اجتماعی میان شهروندان و گردشگران دارد. این پیاده راه در غرب منطقه سه شهرداری شیراز واقع شده است که جزو ساختار اصلی شهر است. این محور در دوره پهلوی اول ایجاد شده است. پیاده راه حافظیه که در سابق به شکل محور موصلاتی شرقی - غربی برای دسترسی اتومبیل به حافظیه و کاربری های هم جوار آن بوده و نقش اتصال دهنده دو چهارراه ادبیات در شرق و حافظیه در غرب را ایفا می کرده است، هم اکنون به طور کامل برای دسترسی پیاده اختصاص یافته است. طول محور حدود ۵۰۰ متر و عرض آن ۳۰ متر است.

تصویر ۳: نقشه ماهواره‌ای و کاربری‌های شاخص در وضع موجود محور حافظیه

۸. تحلیل یافته ها

در این بخش از پژوهش با بهره‌گیری از مبانی نظری به تحلیل و ارزیابی محور پیاده راه حافظه در جدول SWOT پرداخته و سپس به جمع‌بندی و نتیجه‌گیری می‌پردازیم. برای تحلیل این داده‌ها، به معیارها و ملاک‌هایی نیاز داریم تا اطلاعات بر اساس آن طبقه‌بندی شده و سپس ارزیابی شوند؛ لذا شاخص‌های که در قسمت مبانی نظری به آن رسیدیم مدنظر است. در جدول SWOT نقاط قوت و ضعف نکاتی هستند که منطقه مدنظر به صورت بالفعل و در حال حاضر با آن‌ها دست به گردیان است؛ اما فرصت‌ها و تهدیدها بالقوه بوده و می‌توان از آن‌ها به عنوان پیش‌بینی وضعیت منطقه در آینده بر اساس شرایط موجود یاد کرد. بر این اساس پس از مطالعات شناختی وضع موجود به وسیله جدول SWOT برای محور پیاده حافظه، معیارهای بررسی تعاملات اجتماعی این محور پیاده تنظیم شده است.

در بررسی پیاده راه حافظه نکات زیر تأمل برانگیز است:

- این مسیر پیاده در حدفاصل دو تقاطع به نام ادبیات در شرق و حافظه در غرب قرار گرفته است و در جهت شرقی امتداد می‌یابد. این پیاده راه نقش جابجایی پیاده و دسترسی به مراکز مهمی همچون باغ ملی، تالار اصلی شهر، استادیوم حافظه و ادارات دولتی، همچون تربیت بدنی، ارشاد اسلامی، اداره دارایی، دانشکده ادبیات و معاونت اداری استانداری را ایفا می‌کند. وجود کاربری‌های سازگار عاملی مهم در ارتقای کیفیت محیط محسوب می‌شود.
- این مسیر پیاده علاوه بر نقش جابجایی و دسترسی، به عنوان عرصه عمومی حضور و پیاده روی شهروندان در این مسیر مطرح است.
- استقرار باغ جهان‌نما امکان توسعه مسیر پیاده راه حافظه را به وجود می‌آورد.

جدول ۳: جدول SWOT وضع موجود محور حافظیه

تهدید	فرصت	ضعف	قوت	زمینه
- امکان کاهش حضور مردم در روزهای عادی و شب به دلیل نبود کاربری‌های جذاب	- امکان بهره‌گیری از پتانسیل‌های موجود - وجود پتانسیل‌های ایجاد عناصر فعال و جذاب	- عدم سرزندگی اقتصادی و اجتماعی - فقدان کاربری تجارتی - وجود کاربری‌های زمان دار در مسیر	- مجاورت با عناصری همچون حافظیه، باغ ملی و تالار حافظ که بر سرزنده‌گی مسیر تأثیرگذار است.	سرزنده‌گی
- نداشتن پتانسیل قوی برای ایجاد کاربری‌های متنوع	- امکان ارتقای قابلیت استفاده‌های متفاوت از مسیر در طول هفته	- نداشتن تنوع در کاربری - نداشتن اقتصاد ریزدانه - کمبود تنوع در عناصر محدود کننده فضا	- وجود کاربری‌های بالرژش تاریخی - وجود تنوع کاربران از نظر سن و جنس - وجود گردشگران ایرانی و خارجی	تنوع
	- امکان ایجاد فضای سبز برای بهینه کردن فضا	- کمبود عناصر نرم فضا، مانند آب و گیاهان - توجه اندک به زیباسازی جداره‌ها - استفاده نکردن از کفپوش مناسب	- ایجاد آرامش و سلامت روانی با حذف تردد سواره - برخورداری از کیفیت بهتر هوا - عبور بادهای ملایم به دلیل ارتفاع کم ساختمان‌ها	مطبوعیت
		- کاهش ایمنی مردم به دلیل ممانعت نکردن کامل از ورود خودرو به پیاده‌راه	- کاهش جرائم و نایهنجاری‌های اجتماعی - وجود امنیت اجتماعی	امنیت
	- امکان استفاده از واگن‌های روباز و درشکه	- استفاده از قسمت غربی مسیر به عنوان پارکینگ اداره‌ها - نبود موانع مناسب برای جلوگیری از ورود موتور به مسیر پیاده	- ارتباط مستقیم با ایستگاه‌های وسائل حمل و نقل عمومی - دسترسی مناسب به دیگر نقاط شهر	حرکت و دسترسی

تهدید	فرصت	ضعف	قوت	زمینه
	- امکان تقویت کریدورهای دید مطلوب با طراحی مناسب	- تأکید نکردن بر حافظه با طراحی مناسب	- وجود حس مکان قوى مقابل حافظه - حفاظت از بناهای تاریخی	خوانابی
	- امکان حضور اشجار مختلف با ایجاد کاربری های گوناگون	- کاهش حضور در روزهای عادی سال به غیراز ایام تعطیل	- حضور گروهای مختلف اجتماعی - وجود و اهمیت هویت و پیشینه محور مطالعاتی	اجتماعی
- اختصاص دادن بیشتر فعالیت‌ها به فعالیت فرهنگی	- ایجاد عناصر جذب جمعیت و فعالیت‌های اقتصادی همچون کافه‌ها	- نداشتن سرزنشگی اقتصادی - فقدان کاربری‌های تجاری جاذب و خردفروشی‌ها	- قرارگیری در کنار کاربری‌های فرهنگی و گردشگری	اقتصادی و فعالیتی
	- ایجاد فضای کافی برای گرددھمايى های اجتماعی و فعالیت دستفروشان و هنرهای عمومی	- توجه نکردن به ورودی و خروجی مسیر و فقدان دروازه و المان ورودی مناسب - ناسازگاری فرم و عملکرد با توجه به نقش فرهنگی و گردشگری	- وجود کریدورهای مطلوب دید به ارتفاعات و وجود خط آسمان مناسب دید به عناصر شاخص شهر مانند مقبره بابا کوهی	کالبدی
- پیش‌بینی نشدن تمهیداتی برای شرایط سخت آب و هوایی	- ایجاد ترویج فناوری‌های دوستدار محیط میزیت‌های مکانی - توجه به ارزش‌های محیطی برای ارزش دادن ملی و جهان‌نمای اطراف محور - طراحی نشدن مطابق با تغییرات فصلی و کمپود استفاده از گیاهان؛ درنتیجه استفاده نکردن از آسایش اقلیمی	- بهره گیری نکردن از نقلیه به محدوده کاهش آلاینده از طریق پیاده رو کردن محور	- کنترل عبور وسائل زیست محیطی	
- تأکید نکردن بر عنصر آرامگاه	- امکان استفاده متفاوت از فضا در شب و روز	- نبود کاربری‌های زمان‌دار	- وجود کاربری‌های شاخص همچون حافظه،	کاربری فضا

تهدید	فرصت	ضعف	قوت	زمینه
حافظیه یا طراحی حفاظت و مرمت حافظیه		- نداشتن جذابیت فضایی به علت نبودن تباین فضایی	- ورزشگاه حافظیه، دانشکده ادبیات و اداره‌های مختلف و باغ ملی - وجود بناهای شاخص و ارزشمند یا نقش فراش شهری؛ درنتیجه افزایش هویتمندی پیاده‌راه	

مأخذ: نگارنده

جدول SWOT بر اساس معیارهای اجتماعی، اقتصادی و فعالیتی، کالبدی و زیست محیطی، کاربری زمین و فضا و حرکت و دسترسی برای رسیدن به تعاملات اجتماعی مطلوب در پیاده‌راه حافظیه بررسی شده است.

نتایجی که پس از تجزیه و تحلیل اطلاعات محور پیاده‌راه حافظیه در جدول SWOT حاصل می‌شود عبارت‌اند از:

- حفظ پیشینه تاریخی و فرهنگی محور حافظیه و تقویت نقش گردشگری آن؛
- تدوین ضوابط طراحی معماری در طول محور برای ساخت‌وسازهای جدید؛
- توجه بیشتر به استفاده از تکنیک‌های طراحی و ساخت‌وسازهای بومی و به کار بردن مصالح بومی؛
- تقویت زندگی شبانه در محور حافظیه با ایجاد کاربری‌های جذاب در راستای تعاملات اجتماعی؛
- لزوم حفظ کالبد تاریخی و سعی در استحکام‌بخشی بدن‌های تاریخی و انعکاس آن با متدهای روز در ساخت‌وساز آتی؛
- طراحی و ساماندهی برای بهبود منظر و کالبد در طول محور از کفسازی تا مبلمان.

۹. نتیجه‌گیری

سرمایه اجتماعی فقط تعاملات اجتماعی نیست؛ ولی موتور محرک این سرمایه همین تعاملات میان مردم است. در پژوهش انجام شده، تلاش محققان بر آن بوده تا با مبنای قرار دادن تعاملات اجتماعی

به عنوان نقطه اشتراک طراحی شهری، پیاده راه و سرمایه اجتماعی و شاخص های دیگری چون سرزنشگی، خوانایی و تعاملات اجتماعی را آزمون کند. از طرفی در پیاده راه حافظه و پیشگی های چون کاربری های جذاب جمعیت، اقسام رجوع کننده به فضا، ظرفیت زیاد تجاری و گردشگری، تسلط عابر پیاده بر فضا، تنوع فعالیت و ... می توانند عاملی برای حرکت و مکث عابر پیاده در بستر پیاده راه باشند؛ به همین دلیل می توانند سطح تعاملات را افزایش دهند و در اثر افزایش همین سطح تعاملات، سرمایه اجتماعی هم افزایش می یابد. بیشتر استفاده کنندگان از محور حافظه گردشگران ایرانی و خارجی هستند که به دیدن حافظه می آیند و هدف بیشتر، دیدن هست. همان طور که افرادی مانند جیکوبز و لیدن گفته اند حرکت پیاده باعث افزایش تعاملات اجتماعی می شود که در این پژوهش نیز به نتیجه مشابه رسیده ایم.

منابع

الف. فارسی

- پاکزاد، جهانشاه (۱۳۸۳)، راهنمای طراحی فضاهای شهری در ایران، وزارت مسکن و شهرسازی، تهران.
- پاکزاد، جهانشاه (۱۳۸۴)، راهنمای طراحی فضاهای شهری در ایران، شرکت طرح و نشر پام سیما، تهران.
- پاکزاد، جهانشاه (۱۳۸۵)، مبانی نظری و فرآیند طراحی شهری، وزارت مسکن و شهرسازی، تهران.
- سلطانی، علی و پیروزی، رضا (۱۳۹۲)، «پیمایش قابلیت پیاده مداری محورهای فرهنگی تاریخی (مطالعه موردی: محور حافظ (شیراز)»، هنر و معماری بومی، (۳)؛ ۷۰.
- شفیعی، سعید (۱۳۸۰)، «مبانی و فنون طراحی شهری»، تهران: نشر اسلامی.
- عباسزاده، شهاب و تمri، سودا (۱۳۹۳)، «بررسی و تحلیل مؤلفه های تأثیرگذار بر بهبود کیفیات فضایی پیاده راه ها به منظور افزایش سطح تعاملات اجتماعی (مطالعه موردی: محورهای تربیت و ولیعصر تبریز)»، مطالعات شهری، ص ۱۰-۱.
- قریب، فریدون (۱۳۸۳)، شبکه ارتباطی در طراحی شهری، دانشگاه تهران، تهران.
- کاشانی جو، خشایار (۱۳۸۹)، پیاده راه ها، از مبانی طراحی تا ویژگی های کارکردی، تهران: انتشارات آذرخش.
- کنف لآخر، هرمان (۱۳۸۱)، اصول برنامه ریزی تردد پیاده و دوچرخه، چ ۱، ترجمه فریدون قریب، تهران: نشر دانشگاه تهران.
- مرتضوی، صبوحا (۱۳۹۰)، «بازشناسی پیاده راه به عنوان بستری برای گذران اوقات فراغت در شهر»، ماهنامه منظر، شماره ۱۲، ص ۱۷.

معینی، سید محمدمهری (۱۳۸۵)، «افزایش قابلیت پیاده‌مداری، گامی به سوی شهری انسانی‌تر»، هنرهای زیبا، شماره ۲۷، ص. ۱۶-۵.

ملک، ماندانا (۱۳۸۵)، تهیه سند معطوف به حضور پیاده‌گذر.

مهری‌زاده، جواد (۱۳۷۹)، «مفهوم و اصول پیاده‌روی»، ماهنامه شهرداری‌ها، شماره ۱۹، ص. ۱۲ وحدت، سلمان و ایزدی، محمدسعید (۱۳۹۲)، «بررسی و تحلیل شاخص‌های کیفی ارزش‌های پیاده‌مداری مسیرهای عابر پیاده با تأکید بر پیاده‌راه (نمونه موردی: محور تربیت تبریز)».

ب. انگلیسی

Brambilla, R. and Longo, G. (1977), Pedestrian Zones: A Design Guide, Columbia University.

Lynch, Kevin (1972), The Openness of Open Space, Art of Environment. Oxford University Press.

Nosal, Bob. (2009), “Creating Walkable and Transit-Supportive Communities in Halton”Region Health Department of Halton